

halvvejs Teolog engang lært, at der kan komme noget godt ud af noget ondt. Men vi have jo paa den anden Side ogsaa lært dette, at man ikke skal gøre noget ondt, for at der skal komme noget godt ud af dette; det er farligt, og det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds og hans Meningsfæller kunne være meget glade ved, at det ikke blev dem, som kom til at fortsætte Arbejdet her paa Rigsdagen. Der- som der skal komme noget godt ikke ud af dette, men efter dette, saa maa det ærede Medlem være glad ved, at Magten er gledet ud af hans Hænder og over i andres, for dersom der skulde være fortsat, som der var begyndt, saa var der sikkert ikke Tegn til, at det vilde være gaaet i det Spor, som Folk og Land kunde have ønsket sig. Jeg behøver bare at nævne Valgkredsloven. Jeg skal ikke nævne mere.

Det ærede Medlem og hans Meningsfæller ere jo nu her i Rigsdagen komne til at indtage en saadan Stilling, at de ikke længer ere de dominerende, og det er jo efter de Bedrifter, de have øvet, heller ikke ønskeligt, at de nogen Sinde mere skulde komme til at blive det. Det ærede Medlem har jo nemlig altid været meget uheldig, naar han skulde øve store Bedrifter, saa er han altid blevet taget ved Næsen, og det er jo i Grunden et Vidnesbyrd om, at det ærede Medlem, som burde være en stor Politiker, i Virkeligheden ikke er det. Da det ærede Medlem i 1877 var med til at øve den første store Bedrift, saa viste det sig, at han blev taget ved Næsen og fik ikke noget ud af det, og det erkendte han i 1884, idet han da bad om Undskyldning for, hvad han havde øvet i 1877, og lovede, at han aldrig mere skulde være med til slige Bedrifter. Men det varede ikke længe, førend han kom ind i det samme Spor, og den anden store Bedrift, som det ærede Medlem øvede, var den i 1894. Nu gør det jo ikke saa meget for vor Skyld, om et æret Medlem kommer til Erkendelse af, om det var galt eller ikke, men jeg tror alligevel, at det vilde være meget heldigt for det ærede Medlems egen Skyld. Vi gaa jo alle en politisk Død i Møde, og det var rart, om vi kunde gøre dette med Sindsro, og jeg tror, at det vilde være gavnligt for det ærede Medlems Sindsro, at han gjorde Undskyldning for den anden store Bedrift ligesom for den første. Jeg havde oprigtig talt, da jeg forlangte Ordet, ikke tænkt, at jeg skulde komme ind paa disse Spørgsmaal, men efter at have gennemlæst de Udtalelser, der ere komne frem i den Forhandling,

der er ført mellem det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) og det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, synes jeg, at det kunde være passende at fastslaa dette, at efter det ærede Medlems egne Udtalelser er dette med den halve Million i Virkeligheden en Bagatel for ham, og at det kun var Skade, at han ikke var saaledes stillet, at han kunde komme rent udenom.

Jeg har dernæst nogle Bemærkninger at gøre angaaende Skatterne, og disse Bemærkninger kunde jeg adressere til det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius). Det ærede Medlems Stilling til de fire Skattelove er jo for Resten ret bekendt. Det ærede Medlem vil jo gerne være med til at tage og faa gennemførte de to Skattelove, nemlig Formue- og Lejlighedsskatten og den dertil svarende Overgang af de direkte Skatter til Kommunerne. Grunden til, at det ærede Medlem vil være med til disse to, er, antager jeg, den, at han indser, at det er en Retfærdighedshandling, som derved skal foregaa. Det ærede Medlem er enig med os i, at det er rigtigt og retfærdigt, at Landbruget lettes, at Skattefordelingen i Tidens Løb — selv om den ikke har været det før — er bleven uretfærdig, og at der maa raades Bod derpaa.

Altsaa i den Henseende ere vi fuldtud enige. Men naar vi saa komme til de to andre Love, der ligge for, og særlig naar vi komme til at tale om Toldloven, saa vil det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds helst have den Sag fjernet, saa vil han helst have, at vi i Grunden slet ikke skulle tale om den Historie. Og hvorfor vil det ærede Medlem helst det? Det er, saa vidt jeg kan skønne af hans Udtalelser, af den Grund, at han synes, at det gaar udmærket godt med at faa Penge ind i Statskassen paa den nuværende Maade. Han antydede dette ved at udtale: Hvorledes skulde vi være komne ud over de Kalamiteter, som fulgte efter den sidste Krig, hvis vi ikke havde haft en saadan Indtægtskilde som de direkte Skatter? Og det kan der være noget i, det er sikkert en behagelig Maade at faa Pengene ind paa for dem, der styre Statskassen. Men naar vi paa den anden Side ere komne ind paa at tale om Retfærdighed i vor Samfundshusholdning — og vi skulle jo dog gøre os Umage for her i Rigsdagen paa alle Livets Omraader at søge at øve Retfærdighed til alle Sider, saa vidt vi forstod det og vare i Stand til det — saa mener jeg ogsaa, at vi skulle søge at øve Retfær-